

ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪುಷ್ಪಾಪಹರಣ

(ವೀರ ವೃಕೋದರ)

[ಸೂಚನೆ :- ಇದು ವಾರಂಬಳ್ಳಿ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ ವಿರಚಿತ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪುಷ್ಪಾಪಹರಣ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆದಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.]

(ಪಾತ್ರಗಳು :- ಧರ್ಮರಾಯ, ನಕುಲ , ಸಹದೇವ , ದೌಮ್ಯಮುನಿ , ದ್ರೌಪದಿ , ಭೀಮ-1 , ಭೀಮ-2 , ಹನುಮಂತ , ವನಪಾಲಕ , ನಳಕೂಬರ , ಕುಬೇರ , ಸುನೇತ್ರ , ವೀರಭದ್ರ , ನಾರದ , ಜರಾಸುರ , ಜರಾಸುರನ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಮಿತ್ರ ಶುಂಭ , ಅರ್ಜುನ , ಈಶ್ವರ)

(ಧರ್ಮರಾಯನ ತೆರೆ ಓಲಗ, ನಕುಲ ಮತ್ತು ಸಹದೇವ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ)

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ-1,2) ಇಂತು ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗೆ | ಕಂತುಪಿತ ಸಖನಿರಲು ||
ಕಾಂತಾರದೊಳಗಿತ್ತ | ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಜರು || ತರುಣಿ ದ್ರೌಪದಿ ಸಹಿತ | ಇರುತ್ತೊಂದು ದಿನ ನರನ ||
ನೆನೆದು ಮರುಗಿದನಾಗ | ಧರಣಿಪಾಲಕನು ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಯಾಕೆಂದು ಕಳುಹಿದೆನೊ | ಶಿವನ ಒಲಿಸಲೆಂದು || ನಾಕಕ್ಕೈದಿದ
ಸಹಜ | ಬಾರನ್ಯಾಕಿನ್ನು ||

ನಕುಲ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಕರುಣಶರಧಿ ನಿನ್ನ | ಚರಣಸೇವಕನಿಗೆ || ಹರಿದಯದಿ ಹರನೊಲಿಯ |
ದಿರನೆಂದ ನಕುಲ ||

ಸಹದೇವ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಾ | ಗುತಲಿ ನೀನೀಪರಿ || ಮರುಕ ತಾಳರೆ
ಧೈರ್ಯ | ಒರೆವರ್ ಯಾರಿಂತು ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ತಮ್ಮನ ಕಾಣದೆ | ಬಲುಚಿಂತೆಗೀಡಾದೆ || ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಿ |
ದೆಂದು ಮರುಗಿದನು ||

(ಹೀಗೆ ಧರ್ಮರಾಯನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ನೆನೆದು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ದೌಮ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ)

ದೌಮ್ಯಮುನಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅವಧರಿಸು ಧರ್ಮಜನೆ ಪಾರ್ಥನು | ಶಿವನನುಗ್ರಹ ಪಡೆದು ಹರುಷದಿ ||
ಭುವನದೊಳಗಗ್ಗಲೆಯನೆನಿಸುತ | ದಿವಿಜಲೋಕಕೆ ತೆರಳಿದಾ ||

ದೌಮ್ಯಮುನಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅಳಲದಿರು ನೀನಿನ್ನು ಕೆಲದಿನ | ದೊಳಗೆ ಬಹ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಪಾರ್ಥನು ||
ಬಳಿಕ ಸರಿಯಾರೀ ಜಗತ್ರಯ | ವಳುಕುವುದು ನಿಮಗೆಂದನು ||

(ದೌಮ್ಯರು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ಪ್ರವೇಶ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ದ್ರುಪದ ನಂದನ | ಪತಿಗಳುಂಡಾಮೇಲೆ ಭುಂಜಿಸಿ || ಮತಿಗೆ
ವಿಶ್ರಮವೀಯೆ ಮದಗಜ | ಗತಿಯೊಳ್ಳೆತರಲಾಗಲೂ ||

(ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಟವಾದ ಬಳಿಕ ವಾಯು ವಿಹಾರಕ್ಕೊಂದು ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಾಗ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ ಬರುತ್ತದೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಪೀಲು-ಅಷ್ಟ-1) ಅಮಮ ನಾ ಮರುಳಾದೆ ಈಗ ಪರಿಮಳಕೆ | ಇಂಥ | ಸುಮದ
ಸುಗಂಧವಾತವು ಬೀಸಿದುದಕೆ || ಘಮಘಮಿಸುತಲೀಗ ಎನ್ನ ನಾಸಿಕಕೆ | ಬಂದು | ಕ್ರಮದಿಂದಲೆಸೆವುದು
ಹಸನಾಯ್ತು ಮನಕೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಪೀಲು-ಅಷ್ಟ-1) ಪೋಗಿ ಪೇಳುವೆನೆನ್ನ ಕಾಂತ ಭೀಮನೊಳು | ಎನ | ಗೀಗ ನೀ ತಂದೀಯ
ಬೇಕೆಂದವನೊಳು|| ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳಾಗ ತನ್ನೊಳಗೆ |ಬಂದು| ಬಾಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ವಾತಸಂಭವಗೆ ||

(ಭೀಮನ ಒಲಗ , ತೃತೃತದ್ವಿನ ದೇಂ..... , ಸ್ವಗತ ಮಾತಾಡಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ರೂಪಕ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ | ಎನ್ನ | ಮಾತನೊಂದ
ಗುಣವಂತ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ನಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಸೊಗಸಿನಿಂದ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ | ಬಂದು | ಬೀಸುವ
ಸುಗಂಧವಾತ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಆಸೆಯಾಯಿತೆನ್ನ ಮನಕೆ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ | ಈಗ | ಆ ಸುಮವನು
ತಾರೋ ಬೇಗ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ||

ಭೀಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ-1) ತರುಣಿ ನೀ ಸುಮ್ಮನೆ ಕರೆಕರೆಗೊಳಿಸದೆ | ತೆರಳುತ್ತ ಕೆಲಕೆ ನೀರೆ ||
ಇರುವುದೆಲ್ಲೀತೆರ ಪರಿಮಳಿಸುವ ಸುಮ | ತರಲಾರೆ ನಾನು ಕೇಳೆ || ಈ ಸುಮಕಾಗಿ ನೀನೀಸು
ಮರುಳಾದರೆ | ಲೇಸಾದ ವಡವೆಗಿನ್ನು || ಏಸು ಪ್ರಾರ್ಥಿಪೆಯೊ ನಿನ್ನಾಸೆ ಎಂತೀರ್ಪುದೊ | ಸಾಸಿರದಳ
ನೇತ್ರೆಯೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-1) ವಾತಸಂಜಾತ ಕೇಳು | ನೀ ಎನ್ನ | ಮಾತನೀಗಲು ಕೃಪಾಳು ||
ಖಾತಿಗೈಯದೆ ಸುಮವನು | ತಂದೀಯೊ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆನಗೆ ನೀನು ||

ಭೀಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2) ಎನ್ನ ಕಷ್ಟವನರಿಯೆ ನೀ | ಬರಿದೆ ಛಲ | ವನ್ನು ಗೈಯುವೆ ಮಾನಿನಿ ||
ಬಿನ್ನಣದ ಮಾತಿದಲ್ಲ | ಸಂತಾಪ | ವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2-ನಿಧಾನ) ಎರೆಯ ನಿನಗೇನು ತಾಪ | ಎನ್ನೊಳ್ಳೀ | ನೊರೆಯ
ಬೇಕಯ್ಯ ಭೂಪ || ತರುಣಿಯನು ಚಾಳಿಸುತಲಿ | ವಂಚಿಸುವ | ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ಕಡುಗಲಿ ||

ಭೀಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2-ನಿಧಾನ) ಹಸುತ್ಯಡೆಯ ಸೈಸದಾನು | ತಿಂದೆ ಕೇಳೆ | ಹಸಿಪರ್ಣ
ಕಂದಗಳನು || ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ನೀರ ಕುಡಿದು | ನಂದಿಸಿದೆ | ಬಸುರಿನುರಿಯನು ಕೇಳಿದು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ವಾರ್ಧಕ) ಖಳಬಕಾರಿಯ ಮಾತಕೇಳಿ ನಗುತೆಂದಳಾ | ಲಲನೆ ದ್ರೌಪದಿ ಕಾಂತ ಸಾಕು
ಸಟೆಯಾಡದಿರು || ಜಲಜಸಖನಿತ್ತ ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ನಾ | ಬಡಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ||
ಗೊಳಿಪೆನನುದಿನವಿಂತು ಭೋಜನವಗೈದು ನೀ | ಎಳೆ ಪರ್ಣ ತಿಂದೆನೆಂದುಸುರಿ ಚಾಳಿಸಬೇಡ ||
ಗೆಲವಿಂದ ಪುಷ್ಪವನು ತಂದೀಯೊ ಎನಗಿಂದು | ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ||

ಭೀಮ : (ವಾರ್ಧಕ) ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಕೇಳು ಎನ್ನದರದೊಳು ನಿರತ | ಅಂಗುಷ್ಠ ಗಾತ್ರ ಜಠರಾಗ್ನಿ
ಪ್ರಜ್ವಲಿಸೀರ್ಪು || ದಂಗಳಾರಿಯಪಾದದಾಣೆ ಎನ್ನವೈ ತಾ | ನಿಕ್ಕಿದರೆ ತೃಪ್ತಿಯೆನಗೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಾಥ ನಿಮಗೀ | ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಜೋಡಿಲ್ಲ ಸಾಕ್ಕೈ ||
ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳ ಬಯಕೆ ಸಲಿಸದೆ | ಭಲವಗೈವೆ ||

ಭೀಮ : (ಅಬ್ರ) ಲಲನೆ ಬಹುಪರಿಯೊಳು ಪಚಾರಿಸಿ | ಕಲಿಮರುತ್ಸುತನಿಗೆ ನುಡಿಯಲು ||
ಬಳಿಕಲವನಿಂತೆಂದ ಕಡು ಕೋಪದಲಿ ಸುವೃತೆಗೆ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಜಲಜಮುಖಿ ಸಾರತ್ತ ಕರಕರೆ | ಗೊಳಿಸಬೇಡೆನ್ನಿಂದ ತೀರದು || ತಿಲದಿನಿತು
ನಿನಗಿಲ್ಲ ಕರುಣವೆ | ನುತ್ತ ಹೆದರಿಸಿದ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಧೀರ ಮರುತಾತ್ಮಜನೆ ಸುಮವನು | ತಾರದಿರೆ ನಾನೀಗ ನಿನ್ನ ಪ ||
ದಾರವಿಂದದೊಳರ್ಪಿಸುವೆ ನೋಡೆನ್ನ ಪ್ರಾಣವನು || ಭೂರಿ ಸುಖ ನಿಮಗಾಗಲೆಂದಾ | ನೀರೆ
ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ತನ್ನಯ || ಸೀರೆ ಸೆರಗಿಂದೊಡನೆ ಗಳವನು ಸೇದಿ ಬಿಗಿಯುತಿರೆ ||

ಭೀಮ : (ಮಾರವಿ-ಎಕ) ಬಿಡು ಬಿಡು ಶೋಕದ ನುಡಿಯನು ಲಾಲಿಸು | ಜಡಜಡಳಾಂಬಕಿಯೆ ||
ಪೊಡವಿಯೊಳೆಲ್ಲಿದರ್ಡೆ ನಾ ಸುಮವನು | ಕೊಡುವೆನು ತಂದೀಗ ||

ಭೀಮ : (ಮಾರವಿ-ಎಕ) ಹರನಡ್ಡೈಸಲು ತರುವೆನು ಸುಮವನು | ಧುರದೊಳು ಪರಿಭವಿಸಿ || ಕೊರತೆಯ
ಬಿಡು ನಿನ್ನರಸನ ಶೌರ್ಯವ | ಪರಿಕಿಸು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ||

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ) ವರಪರೀಕ್ಷಿತಜಾತ ಕೇಳೈ | ಪರಿ ಪರಿಯೊಳೊಡಬಡಿಸಿ ಸತಿಯನು || ಕರುಣೆ ತಿದ್ದುತ
ಕಂಬನಿಯ ಸೆರಗಿಂದ ತಾನೊರಸಿ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮರುತ ಸುತನಾಕ್ಷಣವೆ ತನ್ನಯ | ಕರದಿ ಗದೆಯನು ಧರಿಸಿ ಪುಷ್ಪದ || ಪರಿಮಳದ
ನೋವರಿತು ನಡೆದನು | ಬಡಗುಮುಖವಾಗಿ ||

(ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಸಂತೈಸಿದ ಭೀಮನು ಆ ಸುಮವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಹನುಮಂತನ ಪ್ರವೇಶ)

ಹನುಮಂತ : (ಚೌತಾಳ) ರಾಮ ರಾಮ ಜಯ | ರಾಮ ರಾಮ ಶ್ರೀ | ರಾಮ ರಾಮ ಮಾಂ | ಪಾಹಿ ||
ರಾಮ ದಶಾಸ್ಯ ವಿ | ಮರ್ದನ ಜಯ ಜಯ | ರಾಮ ರಾಮ ಮಾಂ | ಪಾಹಿ ||

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಚಾರುತರಮಾದ ಕದಳೀವನದ ಮಧ್ಯದೊಳು | ಶ್ರೀರಾಮ ನಾಮ
ಸ್ಮರಣೆಯೊಳೀರ್ಪ ಹನುಮನರಿ | ತೀ ರೀತಿ ಬಲು ರಭಸದಿಂದಲೈತರುತೀರ್ಪ ವೀರ ತಾನಾರೀತನು ||

ಹನುಮಂತ : (ಭಾಮಿನಿ) ರಾಮನೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊ ಮತ್ತಾ | ಕಾಮವೈರಿಯೊ ಕಾಣಬೇಕೆಂ || ದಾ
ಮಹಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಬಾಲವ ಬೆಳೆಸಿ ಬೇಗದಲಿ || ಭೀಮಸೇನನು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಿ |
ಭೂಮಿಧರನಂದದಲಿ ಕೆಡಹುತ | ರಾಮಸೇವಕನೀರ್ಡ ಹುಲುಕೋಡಗದ ರೂಪಿನಲಿ ||

(ಭೀಮನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ಇಟ್ಟು ರಂಗಸ್ಥಳದ ಮುಂದಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಇರುವ
ಬಾಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀಮನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ)

ಭೀಮ : (ಮಟ್ಟೆ) ವೀರ ಭೀಮ ಬರುತಲಾಗ | ದಾರಿಗಡ್ಡ ಬಿದ್ದಿರುವಾ || ತೋರ ಬಾಲ ಕಂಡು ನುಡಿದ |
ಶೂರತನದಲಿ ||

ಭೀಮ : (ಮಟ್ಟೆ) ಪಥಿಕರಿಗೆ ಬಾಲದಿಂದ | ವ್ಯಥೆಯಗೊಳಿಪುದೇಕೆ ಕಪಿಯೆ || ಜತನದಿಂದ ತೆಗೆಯೊ
ಎನಗೆ | ಖತಿಯಗೊಳಿಸದೆ ||

ಭೀಮ : (ಮಟ್ಟೆ) ಛಲವಗೈದರೀಗ ನಿನ್ನ | ಕೊಲುವೆ ವ್ಯರ್ಥ ಸಾಯಬೇಡ || ಘಳಿಲನತ್ತ ತೊಲಗೊ ಬೇಗ |
ಹುಲುವನೇಚರ ||

ಹನುಮಂತ : (ಭಾಮಿನಿ) ಎನೆ ಹನುಮ ತಾನಂಜಿದಂದದಿ | ತನುವ ಕಂಪಿಸಿ ಮುಗಿದು ಕರವನು ||
ವಿನಯಪರನಾಗುತ್ತ ನುಡಿದನು ಮಧುರವಚನದಲಿ ||

ಹನುಮಂತ : (ಜಂಪೆ) ಚಾರು ಗುಣವಂತ ನೀ ದಯದಿಂದಲೀಗ | ಕ್ರೂರ ಬಾಲವನೊಂದು ಬದಿಗಿರಿಸು
ಬೇಗ || ದಾರಿಗರ ಬಾಯ ಬಯ್ಯುಳವ ತಪ್ಪಿಸು ಎನಗೆ | ಸೇರುವುದು ಇದರಿಂದ ಬಹುಪುಣ್ಯ ನಿನಗೆ ||

(ಬಾಲವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಹೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ , ನೀನೇ ನನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಇಡು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಎನಲು ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಭೀಮನು | ಇನಿತಕ್ಯಾತಕ್ಕಿಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ || ಘನ
ಬಲಾಢ್ಯರಿಗಾವದೊಡ್ಡಿತು | ಎನುವೆ ನೀನು ||

(ಭೀಮನು ಬಾಲವನ್ನು ಎತ್ತಲು ಮೂರು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ನೋಡೆನುತಲಾಕ್ಷಣದಿ ಗದೆಯನು | ಕೂಡೆ ಎಡೆಯೊಳು ಸೇರಿಸುತ ಪಿಡಿ ||
ದಾಡಿಸಲು ಬಾಲವನು ತಾನ | ಲ್ಲಾಡದಿರಲು ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮತ್ತೆ ಖತಿಗೊಂಡಾ ಸಮೀರಜ | ಹಸ್ತಿಕರದಂತಿರುವ ತೋಳಿನೊ || ಳೆತ್ತಿ
ಪಿಡಿದೊಕಿದನು ತನ್ನಯ | ಸತ್ವದಿಂದ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಅಲುಗದಿರೆ ಲಾಂಗೂಲ ಕಂಡಾ | ಕಲಿ ಮರುತ್ಸುತ ಕನಲಿ ಪುನರಪಿ || ನೆಲಕೆ
ಮಂಡಿಯನೂರಿ ತಾಪಿಡಿ | ದೆಳೆದನಾಗ ||

(ಬಾಲವನ್ನು ಎತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅನಿಲಜನ ಘನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿತು | ತನು ಬೆದರಿ ಸಂತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿತು || ಮನದೊಳಗೆ
ಬಹಳಾಯ್ತು ಯೋಚನೆ ಏನ ಪೇಳುವೆನು ||

ಭೀಮ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಯಾತಕೆ ನಾನೀ ಕಪಿಯೊಳು | ಖಾತಿಯೊಳ್ ಪೌರುಷವಾಡಿದೆ ||
ಸೋತೆನದ್ಯಾತಕೆ ಶಿವ ಶಿವ | ಪಾತಕಿಯಾದೆನಲಾ ||

ಭೀಮ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಗಾಢ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಎನಿಸುತ | ಕಾಡಿನ ಕಪಿಯೊಳು ಸೋತೆನು ||
ರೂಢಿಯ ಜನರೆನ್ನನು ಹಳಿ | ದಾಡುವ ತೆರನಾಯ್ತು ||

ಭೀಮ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಯಾರಯ್ಯ ಪ್ಲವಗೇಶ ನಿನ್ನಯ ಪೆಸರೇನು | ತೋರುವುದೆನಗೆ ಸಂದೇಹ ||
ಧೀರ ನೀನಲ್ಲದೆ ಹುಲು ಕೋತಿಯಲ್ಲವೈ | ಭೂರಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದುಸಿರು ||

ಹನುಮಂತ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಎನ್ನ ಕೇಳುವ ವೀರ ನೀನಾರೆಂಬುದನೀಗ | ಮುನ್ನ ಪೇಳಯ್ಯ
ಮಾನವನೇ || ಜನ್ಮ ಕರ್ತನದಾರು ಪುರವೆಲ್ಲಿ ಪೆಸರೇನು | ಎನ್ನೊಳು ಪೇಳು ನೀ ನಿಜವ ||

ಭೀಮ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಜಗದ ಜೀವಿಗಳ ಸತ್ಪಾಣ ಎಂದೆನಿಸೀರ್ಪ | ಜಗದೇಕ ವೀರ ಮಾರುತನ ||
ಮಗ ಭೀಮಸೇನನೆಂದೆನುತೆನ್ನ ಕರೆವರು | ಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲ ಕೇಳಯ್ಯ ||

(ತಾನು ವಾಯುಪುತ್ರನೆಂದು ಭೀಮ ಹೇಳಿದಾಗ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ , ಅದು ತನಕ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದವನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹಾರಿ ಎದ್ದು)

ಹನುಮಂತ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಏನೆಂದೆಯೊ ನೀ ಮಾನವ ಮನದಿ ನಿ | ಧಾನಿಸದೀತೆರದಿ || ಶ್ವಾನವು
ಸಿಂಹದ ಬಸಿರಿಂ ಬರುವುದೆ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಚ್ಚರಿಯೊ ||

ಹನುಮಂತ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಹುಲಿಮೈ ಬಣ್ಣಕೆ ಹುಲುನರಿಯಂಗವ | ಜ್ವಲನೊಳು ಸುಟ್ಟಂತೆ || ಚಳಕದಿ
ನಿನ್ನಯ ಕಲಿತನ ತೋರಿದೆ | ಅಳುಕದೆ ನೀ ಭ್ರಾಂತೆ ||

(ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಭೀಮನು ತಾನು ವಾಯುಪುತ್ರ ಹೌದೆಂದಾಗ)

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹುವೆ ನಿನ್ನನೀಗಲೆ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಜೀವಿಸಲು ಬಿಡೆನ್ನೈ || ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಕುಲಜನು ತಾನೆನುತಲರೆ | ಸಟೆಯನಾಡಿದರೆ ||

(ಆಗ ಭೀಮನು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತನಾಗು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಪುನ್ನಾಗ-ಆದಿ) ಪಾಲಿಸು ಪಾವನ ಚರಿತ ಕಪೀಂದ್ರ | ಜಾಲ ಮಾತಲ್ಲ ಕೇಳ್ ಸದ್ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ ||
ತಾಳದಿರ್ ಖತಿಯ ನೀನೀಗನ್ನ ಮೇಲೆ | ಪೇಳಿದ ನುಡಿ ಸತ್ಯ ಸಟೆಯ ನಾ ಪೇಳೆ ||

(ಭೀಮನು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ಕತೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಶಾಂತನಾದ ಹನುಮಂತ ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಹನುಮಂತ : (ಜಂಜೂಟಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೇಳು ವೃಕೋದರ ನೀನು | ಬಲು | ಖೂಳತನದಿ ನಿನ್ನ ನಾನು || ಕೀಳು
ಮಾತಿನೊಳು ಬೈದಾಡಿ ಭಂಗಿಸಿದೆನು || ಕೇಳಿದೆನು ನಿನ್ನಾದಿ ವಾರ್ತೆಯು | ಪೇಳಲೇನತಿ
ಮೂರ್ಖನಾದೆನು ||

ಹನುಮಂತ : (ಜಂಜೂಟಿ-ಅಷ್ಟ) ಭೇದವೇನಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಮಗೆ | ನೀ ಸ | ಹೋದರನ್ನೈಸಲೆ ಎನಗೆ ||
ಆದಿಯೊಳವೈ ಅಂಜನದೇವಿ ಮರುತನಿಂ || ತಾ ಧರಿಸಿ ಗರ್ಭವನು ಪಡೆದಳು | ಮೇದಿನೀಯೊಳ್
ಹನುಮನಾನ್ನೈ ||

(ಭೀಮನ ಬಯಕೆಯಂತೆ ಹನುಮಂತನು ಆಕಾಶದತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ತನ್ನ ವಿರಾಟ್ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ತಮ್ಮ ನಿನಗುಚ್ಚರಿಸು ನಿನ್ನ ಮನ | ದಿಚ್ಚಿತಾರ್ಥವ
ಈವೆನೆಂದುಸುರಲಾ ಭೀಮ | ನೆಚ್ಚಿ ಪಾರ್ಥನ ತೇರ ಶಿಖರದೊಳು ಮಂಡಿಸೆನೆ ಒಪ್ಪಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ||

(ನಿನ್ನ ಬಯಕೆ ಏನೆಂದು ಹನುಮಂತನು ಕೇಳಿದಾಗ ಭೀಮನು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ರಥದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ
ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಹನುಮಂತನು ಅದು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗಾಯಿತು , ನಿನಗೆ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಡವೇ ಆದ್ದರಿಂದ)

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಅಚ್ಚುತನ ಮೈದುನನೆ ಎನ್ನ ಶೃತಿ ಕುಹರದೊಳು | ನಿಶ್ಚಲದ ಮನದಿಂದ
ಪೊಕ್ಕು ಬಾರೆಂದೆನಲು | ಬೆಚ್ಚಿ ಧರ್ಮಾನುಜನು ಸಂದೇಹಗೊಳುತಿರಲು ತಿಳಿದು ಬಳಿಕೆಂದ ಹನುಮ ||

(ನನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಗೆ ಬಾ ಎಂದಾಗ ಭೀಮನು ಹೆದರಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ)

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಅಂಜಿದೆಯೆ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಕರವ ಪೊಗಿಸೆನಲು ಬಕ | ಭಂಜನನು ಮಾರುತಿಯ
ನುಡಿ ಮೀರಲಂಜಿ ತ | ನ್ನಂಗುಲಿಯ ಕರ್ಣದೊಳ ಪೊಗಿಸಿ ಹೊರ ತೆಗೆದೀಕ್ಷಿಸಲ್ ವಜ್ರಮಯವಾಗಿರೆ ||

(ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ತೂರಿಸು ಎಂದಾಗ ಭೀಮನು ತನ್ನ ಕೈಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ತೂರಿತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನ ಬೆರಳುಗಳು ವಜ್ರದಂತೆ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ , ನಂತರ ಪುಷ್ಪ ಹುಡುಕುವ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ)

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅನಿಲಜನೆ ನೀನೆಂದ ಸುಮವದು | ಧನಪತಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗೀರ್ಪುದು ||
ಮನುಜರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲರಿದೈ | ಅನುಜ ಕೇಳು ||

(ತಮ್ಮನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ , ಕುಬೇರನ ವನಪಾಲಕನ ಪ್ರವೇಶ)

ವನಪಾಲಕ : (ಏಕ) ಉಪವನಪಾಲಕ ಅಪರಾಹ್ನ ಕಾಲದಿ | ಅಪರೂಪದೊಟ ಉಂಡು ತೇಗುತಲಿ ||
ವಿಪರೀತ ತಾಪವ ಉಪಶಮಿಸಲು ಹೂ | ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ ಪವಡಿಸಲು ||

(ಭಾಗವತರೊಡನೆ ಹಾಸ್ಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಬಳಿಕ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮ ಬಂದು ಬಡಿಯುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಸುತ್ತಲು ನೆರೆದಿಹ ಸುಬಲ ಭಟಾವಳಿ | ಮೊತ್ತವ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ || ಹತ್ತಿರ ಬರೆ
ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ತಡೆದರು | ವಿತ್ತಾಧಿಪ ಚರರು ||

ವನಪಾಲಕ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಎಲೊ ಎಲೊ ಯಾಮ್ಯಾ ಪೋಗುವೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ | ನಿಲು ನಿಲು ನೀ ಪೇಳಾಳ್ಕೊ||
ಕಲಿತನ ತೋಮ್ಯಾ ಟೊಂಕವ ಮುರಿವೆವು | ತೊಲಗತ್ತಲು ಸಾಮ್ಯಾ ||

ವನಪಾಲಕ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಪುಷ್ಪವ ಕೊಯ್ಯಲು ಮುಂದೈತರೆ ನಿ | ನ್ನಪ್ಪನ ಬದುಕೇನಾಳ್ಕೊ || ದರ್ಪದಿ
ಮುಂದೈತರೆ ನಿನ್ನನು ಬಡಿ | ದಪ್ಪಳಿವೆವು ಕೇಳಾಳ್ಕೊ ||

(ವನಪಾಲಕರನ್ನು ಬಡಿದು ಓಡಿಸಿ ಸರೋವರಕ್ಕಿಳಿದು ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ನಳಕೂಬರನ ಪ್ರವೇಶ ,
ತೈತ್ತೈತದ್ದಿನ ದೇಂ..... , ಇದು ಭಂಡು ವೇಷ , ಭಾಗವತರ ಬಳಿ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ವನಪಾಲಕ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ವನಪಾಲಕ : (ಕಾಂಬೋದಿ ಜಂಪೆ-2) ಜೀಯ ಬಂದಿಹ ನಮ್ಮ ಪುರಕೋರ್ವ ಮನುಜನವ | ನಾಯತಿಕೆ
ಪೇಳಲಳವಲ್ಲ || ನೋಯಿಸಿದ ನಮ್ಮಖಿಳ ಚತುರಂಗನೇನೆ ಸಮು | ದಾಯವನ್ನೇನ ಪೇಳುವೆನು ||

ವನಪಾಲಕ : (ಕಾಂಬೋದಿ ಜಂಪೆ-2) ಸರಸಿಯನು ಪೊಕ್ಕಖಿಳ ಸುಮವನಪಹರಿಸುತ್ತ | ಕರಿಯಂತೆ
ಕದಡಿದನು ಜಲವ || ಪರಿಕಿಸಲು ಶೌರ್ಯದಲಿ ಪುರಹರನ ಮಿಕ್ಕಿಹನು | ಸರಿಗಾಣೆನವಗೆ ನಾ ಜಗದಿ ||

ನಳಕೂಬರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬಾಯ ಹೊಯ್ಸಿರೊ ಇವನು ಮಾನವ | ನಾಯತಿಕೆಯನು ಪಿರಿದು
ಪೊಗಳುವ || ಈ ಯಶೋನಿಧಿ ಇದಿರಿನೊಳು ತಾ | ನಾಯಿಯಂತೆ ||

ನಳಕೂಬರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಪಿಡಿದು ತಂದೊಪ್ಪಿಸದೆ ಮನುಜನ | ಕಡು ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಪೊಗಳುವ ||
ಬಡಕುರಿಯೆ ಸಾರತ್ತ ನಮ್ಮಯ | ಎಡೆಯೊಳಿರದೆ ||

ನಳಕೂಬರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ನರಿಯು ಹರಿಗುಹೆಯನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ | ತಿರುಗಿ ತಾ ಬರಲುಂಟೆ ಲೋಕದಿ ||
ನರರು ಮರಳುವುದುಂಟೆ ನಮ್ಮಯ | ಪುರಕೆ ಬಂದು ||

ನಳಕೂಬರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕಡಿದವನ ಶಿರವನ್ನು ಶಾಕಿನಿ | ಗಡಣಕುಣಬಡಿಸುವೆನು ನಿಶ್ಚಯ || ಬಡ
ಮನುಜ ತಾ ಕೆಟ್ಟ ಪೇಳಿದೆ | ಕಡೆಯ ಮಾತಾ ||

(ವನಪಾಲಕನೊಂದಿಗೆ ಭೀಮನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ನಳಕೂಬರ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಮಟ್ಟೆ) ಆರಲೋ ನೀ ಮನುಜ ಪೇಳೆಲಾ | ಚೋರತನದಿ ಬಂದು ಸುಮವ
ಒಯ್ಯುದೇನೆಲಾ ||

(ಮೊದಲು ನೀನು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳು ಎಂದಾಗ)

ನಳಕೂಬರ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಮಟ್ಟೆ) ಉತ್ತರಾಧಿಪತಿ ಕುಬೇರನಾ | ಪುತ್ರ ವೈರಿ | ಮತ್ತ ಗಜಕೆ ವರ
ಪಂಚಾನನ || ಪೃಥ್ವಿಯೊಳು ನಳಾಖ್ಯ ಖ್ಯಾತ | ಮಿತ್ರ ಕುಮುದನತ್ರಿಜಾತ | ಗೋತ್ರವೈರಿಗಸಮ ಪ್ರೀತ |
ವ್ಯರ್ಥ ಬಂದು ಕೆಟ್ಟೆ ಧೂರ್ತ || ಆರಲೋ ನೀ ಮನುಜ ಪೇಳೆಲಾ ||

ಭೀಮ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಮಟ್ಟೆ) ಧರೆಯೊಳಧಿಕವೆನಿಪ ಹಸ್ತಿನಾ | ವತಿಯ ಪುರದ | ಅರಸ ಪಾಂಡು
ವರನೃಪಾಲನ || ತರಳ ಭೀಮಸೇನನೆಂದು | ಕರೆವರೆನ್ನ ದ್ರುಪದ ನೃಪನ | ತರಳೆ ಬಯಕೆಗಾಗಿ ಸುಮವ
| ತರಲು ಬಂದೆ ಇಲ್ಲಿಗೀಗ || ಯಾಕೆಲೋ ವಿಚಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ||

ನಳಕೂಬರ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲದೊಳಗುದಿಸಿ | ದುರ್ | ವೃತ್ತಿಯ ನೀವನುಸರಿಸಿ ||
ಧಾತ್ರಿಸುರರ ತೆರನಂತೆ | ಭಿಕ್ಷ | ವೃತ್ತಿಯ ಗೈದಿರೆ ಭ್ರಾಂತೆ ||

ಭೀಮ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಸತಿ ತೇಜಸ್ವಿನಿಗಾಗಿ | ದುರ್ | ಮತಿಯಿಂದಲಿ ನೀ ಪೋಗಿ || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು
ಮೃಗವಾಗಿರಲು | ತವ | ಪಿತ ಬೇಡಿರುವನು ಕೇಳು ||

ನಳಕೂಬರ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಬಡ ಮಾನವ ಸಾರಿದೆನು | ಕೊಡು | ಕೊಡು ಬೇಗದಿ ಸುಮವನ್ನು ||
ಕಡೆಗಾಲವು ಬಂತೀಗ | ನೀ | ಕೆಡದಿರು ಸಾರೆಲೊ ಬೇಗ ||

(ಯುದ್ಧ , ನಳಕೂಬರ ಸೋಲುವನು , ವನಪಾಲಕನು ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಡೆಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆ ಎಂದು ಹೊರಡುವನು)

ವನಪಾಲಕ : (ಭಾಮಿನಿ) ರೀತಿಯನು ಕಂಡಾಗಲೋರ್ವನು | ದೂತ ಭಯದಿಂ ಬಂದು ಕಿನ್ನರ ||
ನಾಥನಾಸ್ಥಾನದೊಳು ಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ತಲಿಂತೆಂದ ||

(ಕುಬೇರ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಸುನೇತ್ರನ ಓಲಗ , ತೈತ್ತೈತದ್ವಿನ ದೇಂ....., ವನಪಾಲಕ ಬಂದು ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವನು)

ಕುಬೇರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇತ್ತಲಲಕಾವತಿಯ ನಗರದಿ | ವಿತ್ತದಧಿಪನು ತನ್ನ ಸಚಿವರ ||
ಮೊತ್ತದೊಡನೋಲಗವನಿತ್ತನು | ಅರ್ತಿಯಿಂದ ||

(ವನಪಾಲಕ ಬಂದು ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವನು)

ವನಪಾಲಕ : (ಏಕ) ಧನಪಾಲ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಯ್ಯ | ನಾನೆಂಬ ಪರಿಯ | ಧನಪಾಲ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಯ್ಯ
||ಪ|| ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯ ನೃಪನ | ಪುತ್ರ ಭೀಮನೆಂಬಧಟನ || ಕೃತ್ಯವನುಸುರುವೆ | ಚಿತ್ತವಿಸೈ ಬಲು |
ಧೂರ್ತತನದಿ ನ | ಮ್ಮರ್ಥವ ಕೆಡಿಸಿದ ||

ವನಪಾಲಕ : (ಏಕ) ಕರದಿ ಗದೆಯ ಪಿಡಿದು ಭೀಮ | ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಬಡಿದ ನಿಮ್ಮ || ತರಳನ ಶಿರಕೇ |
ನೆಂಬೆನು ಕ್ಷಣದಲಿ | ಧರೆಗುರುಳಿದನವ | ರಕುತವ ಕಾರುತ ||

ಕುಬೇರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಅರರೇನಿದು ಬಲು ಚೋದಿಗವೆಮ್ಮಯ | ಪುರವನು ಮಾನವರು ||
ಪರಿಕಿಸಲರಿಯರು ತಾನೆಂತೇರಿದ | ದುರುಳ ನರಾಧಮನು ||

ಕುಬೇರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಸುರಪನಿಗಾದರು ದೊರಕದ ಸುಮ ನರ | ಕುರಿತಾನೊಯ್ಯುವನೇ || ಸಿರಿ
ಸಂಪದ ಶೌರ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವು | ಬರಿದಾದುವೆ ಈಗ ||

ಕುಬೇರ : (ಕಾಂಬೋದಿ-ಜಂಪೆ-2) ತನಯ ನಳಕೂಬರನ ರಣದಿ ಕೆಡಹಿದ ಕುಂತಿ | ತನಯನುದ್ರೇಕ
ಗರ್ವವನು || ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಲೆನ್ನ ಕೋಪಕವಧಿಯ ಕಾಣೆ | ತನುವು ಕಾವೇರಿ ಸುಡುತಿಹುದು ||

ಕುಬೇರ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಚಿತ್ತದೊಳು ಖತಿಯೇರುತೆಂದನು ಸುನೇತ್ರನೊಳು | ಮರ್ತ್ಯ ಕೀಟವ ಪಿಡಿದು
ಬೇಗ ತಾರೆಂದೆನಲು || ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ತೆರದಿ ರೋಷದಿಂದೈತಂದು ಮಾರುತಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು ||

(ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಮೊದಲು ಸುನೇತ್ರನು ಭೀಮನನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಸುನೇತ್ರ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ದುರುಳ ಮನುಜನ್ಯಾರೊ ನೀನು | ಭರದಿ ಸುಮವ ಕೊಂಡು ಪೋಪ||
ಪರಿಯದೆಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಸಾರು | ಹರಣವೀಯದೆ ||

ಭೀಮ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರೆಲವೊ ನಿನಗೀ | ಪಾರುಪತ್ಯ ಸುಮವನೊಯ್ಯ || ವೀರ
ಭೀಮನೆಂದು ತಿಳಿದು | ಸಾರು ಸುಮ್ಮನೆ ||

ಸುನೇತ್ರ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಧನಪತಿಯ ಬಲದೊಳಧಿಕ | ನೆನಿಪ ಯಕ್ಷವರ ಸುನೇತ್ರ ||
ಘನಬಲಾಢ್ಯನೀಗ ನಿನ್ನ | ತನುವ ಮುರಿವೆನು ||

ಭೀಮ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಯಕ್ಷನಾದರೇನು ಘಣೆಯೊಳ | ಕ್ಷಿಯುಂಟೆ ಪೇಳು ನಿನ್ನ || ಕುಕ್ಷಿ ಬಗಿದು
ಕರುಳ ತೆಗೆವೆ | ಈ ಕ್ಷಣದೊಳು ||

(ಯುದ್ಧ , ಸುನೇತ್ರನು ಸೋಲುವನು , ಕುಬೇರನು ಭೀಮನನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕುಬೇರ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಶರಹತಿಯೊಳಾ ವರಸುನೇತ್ರನು | ಧರೆಯೊಳೊರಗಲು ಕಂಡು ಧನಪತಿ ||
ಪುರವಿನಾಶನ ತೆರದಿ ಕಣ್ಣೊಳು ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತಲಿ ||

ಕುಬೇರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ , ಅದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಇಳೆಯೊಳು ಭೀಮನೆಂದರೆ ನೀನೆಯೋ ಎಮ್ಮ |
ಪೊಳಲಿಗೇತಕೆ ಬಂದೆಯೋ || ಕಳವಿನಿಂ ಸುಮವ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದೆಲ್ಲಿಗೆ | ತಿಳುಹೆನ್ನೊಳಿಗೊನ್ನೊಳು ||

ಭೀಮ : (ತೋಡಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಅನಲ ಸಂಜಾತೆ ದ್ರೌಪದಿ ತಾನೀ ಪುಷ್ಪವ | ಅನುನಯದಲಿ ಬೇಡಲು ||
ವನಿತೆಯ ಬಯಕೆಯ ತೀರಿಸಲೆಳಸುತ | ಅನುವಾದೆನೀ ಕಾರ್ಯಕೆ ||

ಕುಬೇರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮರುತಸುತ ನೀ ಭ್ರಾಂತನೈ ನಿ | ಜರರೊಡನೆ ನರರಿಂಗಿ ಸಾಧ್ಯವೆ || ಬರಿದೆ
ಕೆಡದಿರು ಸುಮವನೀಯುತ | ತೆರಳು ಬೇಗ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಗಳಹದಿರು ನಿರ್ಜರರ ಪೌರುಷ | ಗಳನು ಬಲ್ಲೆನು ಧ್ರುವ ನೃಪಾಲನ || ಕಲಹದಲಿ
ಸೋತಂದವೆಲ್ಲವ | ತಿಳಿದು ಪೇಳು ||

ಕುಬೇರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬಿಡು ಬಿಡೆಲೊ ಪೌರುಷವ ಬಲ್ಲೆನು | ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೌರವನಿಗಂಜುತ ||
ಅಡವಿಯೊಳು ಮನೆ ಮಾಡಿದಂದವ | ನುಡಿಯಬೇಡ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬಲ್ಲಿ ತ್ರಿದಶರ ಸಾಹಸಂಗಳ | ಖುಲ್ಲದನುಜರಿಗಂಜಿ ಗಿರಿ ಗುಹೆ || ಯಲ್ಲಿ ವಾಸವ
ಗೈದು ಬದುಕಿದ | ಕಳ್ಳರೆಂದೂ ||

(ಯುದ್ಧ , ಕುಬೇರನು ಸೋತು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗುವನು)

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಮರುತಸುತನದ ಮುರಿದು ಮುಷ್ಟಿಯೊ | ಳೆರಗೆ ತಲೆತಿರುಗುತ್ತ ದೊಪ್ಪನೆ ||
ಧನಪ ಬೀಳಲು ಕಂಡು ಹರುಷದಿ ಮೂದಲಿಸಿ ನಡೆದ ||

(ಭೀಮನು ಬಿದ್ದಿರುವ ಕುಬೇರನನ್ನು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾನೆ , ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ಕುಬೇರ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕುಬೇರ : (ಕಂದ) ಮೈಮರೆದೊರಗಿದ ಧನಪಂ | ಜಾಮಾರ್ಥದ ಮೇಲೆಚ್ಚರಗೊಂಡೆದ್ದಾಗಳ್ ||
ಮನದೊಳು ಹಲವೆಣ್ಣುತ | ಕಾಮಾರಿಯ ಪದವಂ ಸ್ಮರಿಸುತ ಶೋಕಿಸಿದಂ ||

ಕುಬೇರ : (ಸಾವೇರಿ-ಆದಿ) ಹರ ಹರಿನ್ನೇನ ಗೈವೆನು | ಮಾನವನೊಳು | ಧುರದೊಳು ಸೋತೆ ನಾನು ||
ಸುರರೊಳಧಿಕನೆನಿಸಿ | ಪರಿಹಾಸ್ಯವಾಯ್ತು | ಮರುತಜ ಪರಿಭವಿಸಿ ||

ಕುಬೇರ : (ಸಾವೇರಿ-ಆದಿ) ದುರಿತಾರಿ ಶಂಕರನೇ | ಪಾರ್ವತಿ ಮುಖ | ಸರಸಿಜ ದಿನಕರನೇ || ದುರುಳ
ದುರ್ಮದ ದಕ್ಷನ | ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆ ನೀ | ತರಣಿಯ ಸಮ ನಯನ ||

(ಈಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದಾಗ ವೀರಭದ್ರ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ವೀರಭದ್ರ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಮುಂಗಾರು ಸಿಡಿಲ ಘರ್ಜನೆಯಂತೆ ಬೋರ್ಗುಡಿಸಿ | ಕಂಗಳೊಳು
ಕೆಂಗಿಡಿಯ ಸೂಸುತಖಿಳಾಯುಧಗ || ಳಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಧರೆ ಬಿರಿದು ದಿಗ್ಗಜವಳುಕುವಂತೆ ತಾ
ನಡೆತಂದನು ||

ವೀರಭದ್ರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಧರಣಿಯ ಪುಡಿಗೈದುರುಕುಲ ಶೈಲವ | ಭರದಿಂದೀಡಾಡಿ || ಶರಧಿಯ
ನೀರ್ಗುಡಿದುರಿಯನು ಮುಕ್ಕುವೆ | ಸುರಪಾದ್ಯರ ಬಡುವೆ ||

ವೀರಭದ್ರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಎಂದಬ್ಬರಿಸುತ ಬಂದನು ಧನಪನ | ಮುಂದೆಸೆಯೊಳು ಬೇಗ ||
ನಿಂದೆಂದನು ಬಿಡು ದಂದುಗ ತೋರಾ | ಮಂದಮತಿಯನೀಗ ||

(ನಿನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದವನನ್ನು ತೋರಿಸು ಎಂದಾಗ ಕುಬೇರನು ಭೀಮನ ಕಡೆ ಕೈತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ, ವೀರಭದ್ರನು ಭೀಮನನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ವೀರಭದ್ರ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಧನಪನೆಂದುದ ಕೇಳುತ್ತ ವೀರನು || ಕಿನಿಸಿನಿಂದೌ | ಡಗಿದು ಮುಂದಿರು
| ವನಿಲ ಸುತಗಿಂ | ತೆಂದನು ||

ವೀರಭದ್ರ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಬಣಗು ಮಾನವ ಧನಪನ ಶೌರ್ಯದಿ || ಸೆಣಸಿ ಗೆಲಿದಿಹೆ | ಎಂಬ
ಶೌರ್ಯವ | ಕ್ಷಣದಿ ನಿಲಿಸುವೆ | ತಾಳೆಲೋ ||

ಭೀಮ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ವೀರನ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ | ಕಲಿ | ಮಾರುತಿ ಖತಿಯನು ತಾಳಿ || ಶೂರತ್ವದಿ
ಹೇಳಿದನು | ಬಡಿ | ವಾರವ ಬಿಡು ಕೇಳಿಹೆನು ||

ವೀರಭದ್ರ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ದಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕ ಎನಿಸಿದ ವೀರನು || ತ್ಯಕ್ಷನಾತ್ಮಜ | ವೀರಭದ್ರನು
ಪಕ್ಷಿವಾಹನ | ಗಂಜೆನು ||

ಭೀಮ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಬಲಿಸಂಜಾತನ ಧುರದಿ | ಬೆಂ | ಬಲವಾಗುತ ಸಾಹಸದಿ || ಜಲಜಾಂಬಕನೊಳು
ಕಾದಿ | ನೀ | ನೊಲಿಸಿದೆ ಜಯ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||

(ಯುದ್ಧ , ವೀರಭದ್ರನು ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಕುಬೇರನು ಪುನಹ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಕುಬೇರ : (ಮಟ್ಟಿ) ಖುಲ್ಲಭೀಮ ಸಾಯಬೇಡ | ಚೆಲ್ವ ಸುಮವ ನಿತ್ತು ಸಾರೊ || ಕೊಲ್ವೆನಲ್ಲದಿರಲು ನಿನ್ನ |
ನಿಲ್ಲಿ ನೋಡೆಲೋ ||

(ಯುದ್ಧ , ನಡುವೆ ನಾರದನು ಬಂದು ತಡೆಯುವನು)

ನಾರದ : (ಬೇಗಡೆ-ಏಕ) ತಾಳು ಸೈರಿಸು ಪೇಳ್ವೆ ಧನಪಾಲ | ನಿನ್ನುಬ್ಬಿಗನಿಲನ | ಬಾಲ ಬೆದರನು ಕೀರ್ತಿ
ಸುವಿಶಾಲ || ಶೂಲಿಸಮ ಬಲ ಭೀಮಸೇನನು | ಸೋಲುವನೆ ನೀನೀಗ ಸುಮ್ಮನೆ || ಖೂಳ
ಬುದ್ಧಿಯೊಳೆಸಗದಿರು ಬಿಡು | ಕಾಳಗವ ನಾನೀಗ ಸಾರಿದೆ ||

ನಾರದ : (ಬೇಗಡೆ-ಏಕ) ಭೂಮಿಭಾರವ ತಿದ್ದಲೋಸುಗವೇ | ನರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದ | ಗೋಮಿನೀಪತಿ
ಕೃಷ್ಣನೆಂದರಿವೆ || ಸೋಮವಂಶಜ ಪಾಂಡುಸುತರನು | ಕಾಮ ಪಿತ ಕಡು ಕೃಪೆಯೊಳ್ ಪಾಲಿಪ || ನೀ
ಮರೆತು ಮೂರ್ಖಾಟಿಕೆಯೊಳ್ ಸಂ | ಗ್ರಾಮವೆಸಗಿದೆ ಸಾಕು ಬಿಡು ಬಿಡು ||

ನಾರದ : (ಬೇಗಡೆ-ಏಕ) ಕಳುಹಿಸೈ ಸುಮವಿತ್ತು ವಾತಜನ | ಜಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದ | ತಿಳಿದು ಕಳುಹಿದ
ಪಾರ್ವತೀರಮಣ || ಕಲಿ ಕಿರೀಟಿಯು ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗಿಹ | ತಿಳಿದು ಬಿಡು ನೀ ಕೋಪವನು ಎಂ || ದೊಲಿದು
ಭೋದಿಸಿ ಮುನಿಪ ನಾರದ | ತೆರಳ್ಳನಂತರ್ದಾನದಿಂದಲಿ ||

(ನಾರದನು ತೆರಳಿದ ನಂತರ)

ಕುಬೇರ : (ವಾರ್ಧಕ) ವಾತಸಂಜಾತ ಕೇಳ್ ಹಲವಂಗದಲಿ ನಿನ್ನ | ರೀತಿಗೆಟ್ಟುರೆ ಬೈದು ಭಂಗಿಸಿದೆ
ನಾನೆಂದ || ಮಾತ ನೀ ಮರೆದು ಕಳೆ ಮನದೊಳಿಡಬೇಡವೆಂದುಪಚರಿಸಿ ಸವಿನಯದೊಳು ||

(ಭೀಮನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮನು ದ್ರೌಪದಿ ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಭೂಪಕೇಳ್ ಬಳಿಕಾ ಪತಿವೃತ್ತೆ | ತಾ ಪರಮ ಸಂತೋಷದಿಂದನಿ ||
ಜೋಪನಡಿಗರಗಲ್ಲೆ ತೆಗೆದಪ್ಪುತ ಸಮೀರಜನು ||

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ) ಚಾಪಲಾಂಬಕಿ ಕೇಳ್ ಸಮೀಕದಿ | ಗೋಪ ಸಖನನು ಜೈಸಿ ದಿನನಾ || ಥೋಪಮದ
ಸುಮತಂದೆನೆಂದಿತ್ತನು ನಿತಂಬಿನಿಗೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ವಾರ್ಧಕ) ಜಡಜಾಕ್ಷಿ ಸುಮವನಾಘ್ರಣಿಸುತ ಮಮತೆಯೊಳು | ಕಡು ಹರುಷವಾಂತೆಂದಳೆನ್ನ
ಪ್ರಿಯರೈವರೊಳು || ನುಡಿದಂತೆ ಮನದಿಷ್ಟವರಿತು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ನಿನೋರ್ವನೈಸೆ ||

(ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳುವರು , ಜರಾಸುರನ ಪ್ರವೇಶ)

ಜರಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಜನಪ ಜನಮೇಜಯನೆ ಲಾಲಿಸು | ವನದೊಳೀಪರಿ ಪಾಂಡುಸುತರಿರೆ ||
ಘನ ಜರಾಸುರ ಪೊರಟ ವಿಂದ್ಯಾರಣ್ಯ ಬಳಿಯಿಂದ ||

(ಸ್ವಗತ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಅದಮೇಲೆ , ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಮಿತ್ರ ಶುಂಭನನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಆತ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆ)

ಜರಾಸುರ : (ಕಂದ) ದುರುಳನು ವನದೊಳು ಚರಿಸುತ | ಪರಿ ಪರಿ ಮೃಗಗಳ ಮೆಲ್ಲತಲಾಗಂ ||
ಹರಿತರಲಾತನ ಘ್ರಾಣಕೆ ವರಸೌಗಂಧಿಕ ಪರಿಮಳವೆಸೆಯಲ್ ನುಡಿದಂ ||

(ಆಗ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ)

ಜರಾಸುರ : (ಕಾಂಬೋದಿ-ಜಂಪೆ-2) ಏನಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವಿದು ಸುಮದ ಪರಿಮಳವು | ತಾನಾಗಿ
ತೋರ್ಪುದೀಗೆನೆಗೆ || ಘ್ರಾಣವಳಿಸುತ್ತೆನ್ನ ಮನಸೂರೆಯಾದುದಿ | ನ್ನೇನೆಂಬೆ ಇದರ ಸಂಭ್ರಮವ ||

(ಆ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ದ್ರೌದಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ)

ಜರಾಸುರ : (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ , ಆದಿ,ಎಕ,ಕೋರೆ) ಅರರೆ ಇನ್ನೆಂಥವಳೋ | ಈ ತರುಣಿಗೆ | ಸರಿಗಾಣೆ
ತ್ರಿಜಗದೊಳು || ಸ್ಮರನ ಮಾನಿನಿಯಂತೆ | ಶೋಭಿಸುತೀರ್ಪಳು || ಮರುಳಾದೆನಿವಳ ಸೌಂ |
ದರ್ಯವನೀಕ್ಷಿಸಿ ||

(ಶುಂಭನು ಹಲವು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ , ಹೆಣ್ಣು ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಒಲಿಯುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ತಾನೇ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ)

ಶುಂಭ : (ಚೌತಾಳ) ಯಾರೇ ತರುಣಿಮಣಿ | ತೋರುವಳಿವ | ಳ್ಯಾರೇ ತರುಣಿಮಣಿ ||
ಯೋಗವಂದ್ಯನರಸಿಯೊ | ನಾಗಲೋಕದ ಸಿರಿಯೊ || ಸಾಗಿ ಬಂದಳಿಲ್ಲಿಗಾಗಿ | ಈಗಲೆ ತೋರುವಳಿವ ||
ಳ್ಯಾರೆ ತರುಣಿಮಣಿ ||

ಶುಂಭ : (ಚೌತಾಳ) ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚುನೊ | ಅಕ್ಕರೆ ಇರೆ ನಾ | ತರೆಮ್ಮೆ ಪೊರ್ಲುಗು ಮರ್ಲಾತೆರಾರು ||
ಅರಸು ಜರಾಸುರೆ | ಇರೆ ಮಿತ್ತ ಮನದೀಡ್ | ಪರಿ ಪರಿ ರೀತಿಡ್ | ಕೇಣೊಂಬೆರ್ ||

(ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೂ ಆಕೆ ಮಾತನಾಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ಜರಾಸುರನೇ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಜರಾಸುರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2) ಬಾರೆ ಬಾ ಬಾರೆ ತರುಣಿ | ಎನ್ನ ಮನ | ಸೂರೆ ಗೈದಿರುವೆ
ರಮಣಿ || ಮಾರನಲಗಿನ ಹತಿಯನು | ಸೈರಿಸೆನು | ತೋರೀಗ ನೀ ಕೃಪೆಯನು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಎಲವೊ ದಾನವ ದೂರ ಸಾರು ನಾ ಸಾರಿದೆ | ತಲೆಯನೀಯದಿರು ನೀ ಬರಿದೆ ||
ಬಲವಂತರೆನ್ನಯ ಪತಿಗಳು ತಿಳಿದರೆ | ಕೊಲದೆ ಬಿಡರು ನಿನ್ನನೀಗ ||

ಜರಾಸುರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2) ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೆ ಸುಂದರಿ | ನೀನೆಂದ | ವಾಕುಗಳ ಬಲ್ಲೆ ಕಬರಿ ||
ಗೌಕಿ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಎಳೆದು | ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆ | ಜೋಕೆಯೊಳು ಬಾರೆ ಒಲಿದು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಭಂಡ ದುರಾತ್ಮ ದುರ್ಮತಿ ದುಷ್ಟ ದನುಜನೆ | ಕೆಂಡವ ಸ್ವರ್ಣವೆಂದೆನುತ ||
ಕಂಡು ಕೈಯಿಕ್ಕಿದ ಕಡು ಮೂರ್ಖರಂತೆನ್ನ | ಕಂಡು ಸಾಯದಿರು ಪೋಗತ್ತ ||

ಜರಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತಾ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆನೆಂದುರೆ | ಕೋಪದಿಂದೈತರಲು ಕಂಡಾ ||
ತಾಪಸೋತ್ತಮ ದೌಮ್ಯ ಮೊದಲಾ | ದವರು ತಡೆಯಲ್ಕೆ ||

(ಎರಡು ಸುತ್ತು ಓಡಿಸಿದ ನಂತರ ಮುಡಿ ಹಿಡಿದು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ , ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭೀಮ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಎಲವೋ ಭಂಡ ದುರಾತ್ಮನೆ ಬಿಡು ಬಿಡು | ಲಲನೆಯನೀ ಕ್ಷಣದಿ || ತಲೆಯನು
ಕಡಿದೆಮ ನಿಲಯಕೆ ಕಳುಹುವೆ | ಕೊಳುಗುಳದೊಳು ನಿನ್ನ ||

ಜರಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ತರುಣಿಯ ತಳ್ಳಿಯ ಬಿಡು ಬಿಡು ಸಾರಿದೆ | ನರ ಕುರಿ ಕೇಳೆಲವೋ ||
ಧುರದೊಳು ಸುರಪಾದ್ಯಮರರ ಲೆಕ್ಕಿಸ | ದಿರುವ ಜರಾಸುರನು ||

ಭೀಮ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಹರಿಸತಿಯನು ಹುಲು ನರಿ ತಾ ಕೆಣಕುವ | ತೆರದಲಿ ನೀನಿಂದು || ತರುಣಿಯ
ಕೆಣಕಿದೆ ಧುರದೊಳು ನಿನ್ನಯ | ಶಿರವನು ಪುಡಿಗೈವೆ ||

ಜರಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಬಿಡು ಬಿಡು ಪನ್ನಿಯ ನಡೆ ನಡೆ ಪ್ರಾಣವ | ಕೊಡದಿರು ಮಾನವನೆ || ಮೃಡ
ಮುನಿದೈತರೆ ಬಿಡುವವನಲ್ಲೀ | ಹುಡುಗಿಯ ನಾನೆಲವೋ ||

(ಯುಧ , ಜರಾಸುರ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ವಾರ್ಧಕ) ಬಳಿಕ ಮರುತಾತ್ಮಜನು ಲಲನೆ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯ | ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪುತೆಂದನು
ರಮಣಿ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ || ಬಳಲಿಸಿದ ಕಡುಪಾಪಿ ಧರೆಯೊಳುಳಿದಪನೆ ಸಾರಿದನು ಶೈಮಿನಿ ನಗರಕೆ ||
ಅಳಲದಿರು ನೀನೆಂದು ಸುಖದೊಳಿರಲು ||

(ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರವೇಶ , ಶಿವನಿಂದ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದು , ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ
ಸಮ್ಮಾನಿತನಾದ ನಂತರ ದೇವೇಂದ್ರನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ನಿವಾತಕವಚರು ಹಾಗೂ ಕಾಲಕೇಯರನ್ನು ವಧಿಸಿ ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯರಸ ಕೇಳ್ ಬಳಿ | ಕತ್ತಲಮರಾವತಿಯೊಳರ್ಜುನ || ಅರ್ತಿಯೊಳು
ಸುರಪತಿಯ ನೇಮವ | ಪಡೆದು ಹರುಷದಲಿ ||

ಅರ್ಜುನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ವೃತ್ತವೈರಿಯ ಸಾರಥಿಯು ಸಹ | ಉತ್ತಮದ ವರ ದೇವರಥವೇ || ರುತ್ತ
ಬಂದನು ವಿಭವದಿಂ ತ | ನ್ನವರ ಬಳಿಗಾಗಿ ||

(ಧರ್ಮರಾಯ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ , ಧರ್ಮರಾಯನು ಪಾಶುಪತ ಪಡೆದ ಬಗೆಯನ್ನು ಹೇಳು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ)

ಧರ್ಮರಾಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅಂತಕಾತ್ಮಜನಾಗ ಪಾರ್ಥನ | ಸಂತಸದಿ ಕರೆದೆಂದ ತಪದೊಳ || ಗೆಂತು
ನೀನೊಲಿಸಿದೆ ಕೃಪಾಕರ | ಕಂತುಮರ್ಧನ ಶಿವನನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ) ಅಣ್ಣದೇವ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಮೂರು | ಕಣ್ಣಿನವನೊಲಿದ
ತಾನು ಎನ್ನ ತಪಸಿಗೆ || ಧುರದೊಳೆನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಹರನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕರುಣಿಸಿದನು |
ಧರೆಯೊಳಾರಿಗೀಯದಿರುವ ಪರಮ ಶರವನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ) ಪೋಗಿ ನಾಕದೊಳಗೆ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನು ಹೊಂದಿದೆನು | ಭೋಗಿ
ಭೂಷನುರು ದಯದಿ ಹೇ ಗುಣಾಗ್ರಣಿ || ಕಾಳಗದೊಳು ಅಮರರಿಪುಗಳ್ ಕಾಲಕೇಯಾದ್ಯರನು ಕೊಂದು |
ಕಾಲನೂರಿಗಟ್ಟಿದೆನು ಭೂಲಲಾಮನೆ ||

(ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾದ ಧರ್ಮರಾಯನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಭೀಮನೂ ಇರುತ್ತಾನೆ)

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕಾಂಬೋದಿ-ಜಂಪೆ-2) ರೂಢಿ ಮೂರರೊಳೆನ್ನ ಸಹಜ ಫಲುಗುಣ ನಿನಗೆ | ಜೋಡಾದ
ವೀರರನು ಕಾಣೆನಿದು ಸಿದ್ಧ || ಗೂಢ ಪದ ಭೂಷನೊಳು ಸರಿಮಿಗಿಲು ನಿಂತು ಹೊಯ್ | ದಾಡಿ ಪಡೆದನು
ಶರವ ಗಾಢ ವಿಕ್ರಮದಿ ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕಾಂಬೋದಿ-ಜಂಪೆ-2) ಕೇಳಿದೆಯ ಭೀಮ ನೀ ಪಾರ್ಥನ ಪರಾಕ್ರಮವ |
ಮೂಲೋಕದೊಳಗಧಿಕ ಧೀರನೆನಿಸಿದನು || ಪೇಳಲಳವಲ್ಲಹಿಪನಿಗೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಕಡು | ಖೂಳತನದಿಂದ
ಬಾಳುವನೆ ನೀ ನೋಡು||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕಾಂಬೋದಿ-ಜಂಪೆ-2) ಎಷ್ಟಾದರೇನು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧಿಸಲರಿದು | ದಿಟ್ಟ ನರನಂತೆ
ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನು ಜಗದಿ || ಹೊಟ್ಟೆ ಕೂಳಿನ ಕೊರತೆಯೊಂದೆ ನಿನಗೆನುತಲೆ ಯು | ಧಿಷ್ಟಿರನು ಮೂದಲಿಸಿ
ಜರೆದ ಪವನಜನ ||

(ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೂದಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಮ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಕಂದ) ಅಣ್ಣನ ಮೂದಲಿಕೆಯ ಕೇಳ್ತು | ನ್ನತ ಕ್ರೋದಾವೇಶದಿ ಮಾರುತ ತನುಜಂ ||
ಕಣ್ಣೊಳಗುರಿಸೂಸುತ ಮು | ಕೃಣ್ಣನ ತೆರದೊಳು ಗಜರುತ ಧರ್ಮಜಗೆಂದಂ ||

ಭೀಮ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಏನೆಂದೆಯೊ ಜನನಾಥ | ಸ | ನ್ಯಾನಿತನಾದನು ಪಾರ್ಥ || ನಾನತಿ ಮೂಢನು
ಜಗದಿ | ಎಂ | ಬೀ ನುಡಿ ಕೇಳ್ತೆನೀ ದಿನದಿ ||

ಭೀಮ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಸಾಧುವೆಂದೆಂಬರು ನಿನ್ನ | ದು | ವಾರದವ ನರಿಯರು ಮುನ್ನ ||
ಸೋದರರೊಳಗೀತೆರದಿ | ಪರಿ | ಭೇದವಗೈದೆಯೊ ಮನದಿ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತ್ರಿಪುರವೈರಿಯ ಒಲಿಸಲೋಸುಗ | ತಪವ ವಿರಚಿಸಿ ಕಷ್ಟದಿಂದಲಿ || ತಪಿಸಿ
ಬಳಲುವುದೇಕೆ ಮೂಢರ | ಗುಪಿತವೈನೆ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ನೋಡಲವೋ ಧರ್ಮಜನೆ ಎನ್ನಯ | ಗಾಢ ಸಾಹಸ ಸತ್ತ್ವವನು ಶಶಿ || ಚೂಡನನು
ಕರೆಸುವೆನು ಕ್ಷಣದೊಳು | ರೂಢಿಗೀಗ ||

ಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಎನುತ ಭುಜಗಳ ಹೊಯ್ದು ತನ್ನಯ | ಘನ ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ್ತ ಗಗನಾಂ || ಗಣಕೆ
ಬೀಸುತ್ತೆಂದ ಶೌರ್ಯದೊ | ಳನಿಲಸೂನು ||

(ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವುದೇಕೆ ? ಅರೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನೋಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ
ತನ್ನ ಗದೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ವಾರ್ಧಕ) ಹರನೆ ಭಕ್ತಾಧೀನ ಎಂಬ ಘನ ಬಿರುದು ನಿನ | ಗಿರಲೀಗ ಗದೆ ಬಂದು
ಶಿರಕೆರಗುವನಿತರೊಳು || ಭರದಿಂದ ಬಂದೆನ್ನ ತನುವ ರಕ್ಷಿಸು ಎನುತ ಶಿರವೊಡ್ಡಿ ನಿಂದ ಭೀಮ ||

(ಶಿವನೇ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಗದೆಗೆ ನನ್ನ ತಲೆಯೊಡ್ಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ವಾರ್ಧಕ) ಪಾಹಿ ಪಾರ್ವತಿ ರಮಣ ಪತಿತ ಪಾವನ ಚರಣ | ಪಾಹಿ ಶಶಿಖಂಡಧರ ಘಣಿಭೂಷ
ಮದನಹರ || ಪಾಹಿ ಪಂಕಜನೇತ್ರ ಅಮಿತಹಿತ ಸನ್ನಿಹಿತ ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ ಶಂಭಚರಿತ ||

(ಈಶ್ವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ಇಂತೀ ಪರಿಯೊಳು ಭೀಮಂ | ಕಂತುವಿರೋಧಿಯ ನುತಿಸಲ್ ಕಂಡಾ ||
ತಾಂತೆಗೆದಪ್ಪುತಲಭವಂ | ಸಂತಸದೊಳ್ ನಿನಗೆಣೆ ಕಾಣೆನೆಂದು ಪೇಳ್ಕಂ ||

ಈಶ್ವರ : (ನವರೋಜು-ಏಕ) ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಶೂರ | ನಿನ್ನ | ನಿಚ್ಚಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಧೀರ || ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು
ಧರೆಯೊಳು ನಿನ್ನಯ | ಸಚ್ಚರಿತೆಯನಿದ ಪೊಗಳುವರೆಲ್ಲರು ||

ಈಶ್ವರ : (ನವರೋಜು-ಏಕ) ಕ್ಷಣದೊಳಗೆನ್ನನು ಒಲಿಸಿ | ದವ | ರನು ಕಾಣೇ ನೀ ಸಹಸಿ || ಎಣಿಸಲು
ಶರಣರ ಶ್ರೇಣಿಯೊಳ್ ನಿನಗೆಣೆ | ಎಣಿಸುವರಿಲ್ಲವೀ ಜಗದೊಳು ನಿಜವಿದು ||

ಈಶ್ವರ : (ನವರೋಜು-ಏಕ) ಬಿತ್ತರಿಸೈ ಮನದಿರವ | ನಾ | ನಿತ್ತಪೆ ವಾಂಛಿತ ಫಲವ || ಸತ್ಯವಿದನು
ಮಾನಿಸದಿರು ನುಡಿಯೆಂದು | ಕೃತಿವಾಸನು ಪೇಳೆ ನುಡಿದನು ಮಾರುತಿ ||

ಭೀಮ : (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ) ಭಯನಿವಾರಣ ಗಿರಿಜೇಶ ನೀ ವರವನ್ನು | ದಯಗೈವುದಾದರಾನು || ಬಯಸಿದ
ಕ್ಷಣದೊಳು ಕರುಣಿಸಬೇಕು ನಿ | ನ್ನಯರೂಪವೆನಗಿಂದನು ||

(ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಕೇಳು ಎಂದಾಗ ನಾನು ಬಯಸಿದಾಗ ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಈಶ್ವರ ತಥಾಸ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಧರ್ಮರಾಯನು ಬಂದು ಶಿವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಗುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ) ಪರಮ ದಯಾಳು ಧರ್ಮಜ ಕೇಳು ಭೀಮನ | ಪರಿಯ ನೀ ಅರಿಯದಿಂತು ||
ಪರಿ ಭೇದಗೈದೆ ಮುಂದಾದರು ತಿಳಿದಿರು | ಮರುತನಂಶಜ ಈತನು ||

(ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಪರಿಭೇದ ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ ಶಿವನು ಅಂತರ್ದಾನನಾಗುತ್ತಾನೆ , ಎಲ್ಲರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ)

* * * * *